

REŠETO

ŠALJIVI LIST

AGRARNA REFORMA.

(Razgovor Marinka i Duje).

MARINKO: — Ča je ovo došlo od ove agrarne liforme, pa se sada više ne razumi ni čaje naše ni čaje njihov.

DUJE: Baranko kad bi smo pri otrgali grozje da bi kacu mastu gospodaru pa ono drugo bi ostalo za me, i ne bi se tribalo više misliti ništa.

MARINKO: — Jušto kad si to mjenčona, jema od jematve da nisan zaspakako bog zapovida, uvik mi je šprajak u niku stvar dok se ova stvar ne doštriga.

DUJE: — Ja ću intanto moj Marine de škondon poč u gospodara, pa ću se pogodit bez da za to zna „Naša Sloga“, baranko ću moć spavat a ovako neznan jesan li Irud oli Pilat.

MARINKO: — Malo me tenta i mene to učinit, jerbo kad nas gospodari stavu u burdil, neće nas onda ni Sveta Manda spasiti, ča oni reče: ki a bu, a bu, ti plati karantane, a oni će du se smijati u butigin.

DUJE: — Evo sa si doša na moju, jerbo će du ti u zadnje reč: a ti Ivane ne igraj kad neznaš.

MARIN: — E da su intrade dobre ka u staro vrime, ma sada su intrade nesiknje, a gospodari će du činit uvik iste konte ka prin, pa će du ti učinit konat, da se neš mcé za 100 godin iskopreat iz duga, a jopet će du ti stavit sve kampatike za ove godine ča jin nisi da, pa si omar iša kvragu za uvik.

DUJE: — Ali bi vajalo učinit ribalacjun pa jin dat po feralu oli se akomodati šnjima za ne upast u troške, jerbo se moj Marine ovako ne more naprid, a meni se sa ščuca kad mi dojde napamet, jerbo znan ča će me u zadju tokat.

MARIN: — Sada su gospdari počeli izdavati neki foj kontra težacima i pitaju gveran da jin da pravo jerbo da su i oni potribni, pa govoru da smo mi postali boršeliki, i da očemo sve za nas a njiman g... jemaju u niku prav, jer vaja svak da žive.

DUJE: — Mi držmo šaldo još koje vrime, a ako ti dojde kraj zemje uzmi šoraču pa ga bumbizaj po tampliru nek mu odma pušnu očenaši, neka zna skin posla jema pa se drugi put neće azardat doč njanka na lazi.

MARIN: — Pa češ u zadnju svršit u kat abuju ka ča se dogodilo tuskoto onemu na Marjanu.

DUJE: — Neka, neka, kad ji mi 5—6 opšimo u redu onda ne će du se više intrigavat, bit će du dobri ka janjei.

MARIN: A jes vidija Duje oni burdil ča se dogodi varoškin kuraton, nikidan u Zagrebu.

DUJE: — A ča je to bilo ču san i ja ništo govorit doma.

MARIN: — Dogodi se niki burdil Bože sačavaj cili varoš govori o tome više nego od onomu poteštatu iz Beča, ka su mu bili učinili batarelu fišcotima i širenan a govoru o kuratu da je jema posla nikon divoj-

kom u Zagreb, pa da su ga pulicjoti uvali na fat,

DUJE: — A ko bi bi, reka o njemu parija je ka andjel.

MARIN: — E, čuvaj se ti čovika mukloka, u onima i jesu sve berekinade o svita.

DUJE: — Kako ni bi sritan da su ga baš jemali ufatit na fat, je inpegulan.

MARIN: — Ča ga braniš neka mu, moga je stat smiron u crikvu, a ne činit nike funfunjece, ča ga ne toka.

Škagaraje u Splitu.

Izaša san u sridu u jutro vanka, vidija sam cili Split u feštu sa sviman bandiram fureštam, amerikanskom, kineskom, japanskom, francuskom, engleskom, tudeškom, a ko bi ji sve izbrojia.

Dojdem na pijacu pa gren naprid, to sve vidin novitadi:

Na „Ribota“, Gabinetu, Operaji i po svin kućam splitski tolomaši stavili su jugoslavensku bandiru od 13 imetri.

Na Sustipan je vijala talijanska bandira od 30 metri ča su je mogli vidit lipo iz Makarske.

Gren na rivu, a kafa Nana sva narešena jugoslavenskim bandiram a kafa Muljačića i Gašpića talijanskim.

Na rivu marčaju bašaljeri i sokolaši, gjenastikanti i pompjeri svi zajedno s trobojnicom i gredu na misu.

Na 10 uri nosidu kamarjeri od Nana 20 botilji maršale, pa daju lokat svima onima u Muljačića i Gašpića, a oni drugi činidu revanš, pa jin nosidu mandulata, šavojaridi, krokanta, pa izašli vanka na rivu i stali su se jubit i grlit ka Mande Penteluša s pok. Manjinjorgom.

U to „Riboty“ bombardira a Sustipan šekundjira.

Inkontraju se Nani i Oškar, Baćinić i Kisić, jubu se i grle, skaču, baladu od veseja, dok ji nisu pulicjoti potirali.

Oškareto donosi u donalu velikim slovima; Evviva „Popolo d'Italia“, mandate riso.

Odvečer je bija banket u Trokula, Bili su svi novinari osim Baće. Tartaja je Spličanin, Baćinić je furešt, Kisić je furest a Baćo je Spličanin.

Pitam ja cili Split ko je pametniji ja ili Oškar, koji list boje piše i pametnije ili „Rešeto“ ili „Novi List“. Ja pišem uvik jednim tonom, a on jema 25 stranjki, 25 toni.

Ča je jučer učini? Brani komunište, pa kad ne more nikako izać na kraj, sad oće da pretvori „Novi List“ u „Crjeni List“. Ja mu govorin da mu je boje molit: Gospodine nisan dostojan . . . .

I on je bi invitan na banket a ja ne. Recite mi Spličani moji jeli ovo pravo i jeli ovo lipo?

Ovo neka prosudi splitska publika i za danas dosta. — Baćo. —

Hoteljerima na znanje.

Kome tribuju sobarice kuharice i kamarjere, nek se prijavi kod Expres granjotel Parčina a vis-a-vi Ljubičin Manastir.

Naša pošta.

Svi se u našu državu tuže na — neurednosti — „nesolidno poslovanje pošte“ — i na poznate ritarde poštijera. Ja se na primjer ne mogu potužit, jer ako meni dojde poštom koja knjiga (što se retko dešava) donesu mi je express u 2 poštijera, a ipak da se i ja malo dosljedno novinarskoj kolegijalnosti intrigan u poštu doniću nešto o engleskoj pošti, pa da vidu naši kako to u njih gre:

Engleske pošte odašiljaju i ljude. Jedan Amerikanac na putovanju izgubio se u londonskim ulicam i neznajući, kako da nađe svoj hotel, ude u pošlanski ured East Euda i zamoli činovnicu, da mu pomogne nači hotel. Djevojčica mirno odgovori: „Mi ćemo Vas poslati poštom“. — Poštom? začudi se Amerikanac. Ali činovnica ga već zapita: „Molim Vaše ime i adresu. Poslaćemo Vas edmah ekspresno u Vaš hotel. Biljegovina 6 pensa po milji“. Pozove jednog namještenika i preda mu teret. Ovaj uhvati Amerikanca pod ruku i odvede ga u hotel.

Ovo nije prvi slučaj da se u Engleskoj otpremaju ljudi poštom. Prošle godine je „Daily Mail“ poslao tako svoga reportera nedaleko od Londona da tako svrati pozornost na činjenicu da administracija engleskih pošta prima i ljude kao „pisma“.

Koliko li razlike između Engteza i nas. Tamo već šalju ljude poštom a kod nas niste sigurni ni za obično pismo.

(Ti bi ja vidit poštijera koji bi za 6 pensa odnija Baću od pošte do otela usrid sobe br. 7 op. sl.)

Službeni Br. 00.

Slavni ZELENI STOLE I DRVENI ZBORE

(na ruke g. Vinka Kisića).

Dragi kolega!

Vi ste mi obećali primiti me u novinarsko udruženje stoga Vas putem javnosti pozivjem da ovim putem službeno izjavite da me primete u Vaše udruženje i to sa službenim potpisima predsjednika i tajnika novinarskog udruženja.

Zeljno očekuje Vaš odani

Ante Ružić-Bačo
novinar-književ.

Na rivu kod utrke Baćine.

Trče Bačo priko rive a jedan braćanin govori drugome:

Braćanin: — Je li njemu potriba biti vol?

Spličanin: — Ne vol, nego je tovar, kad onako trče.

Bačo: — Kuco, kćco, ovo je samo za patakune — Pendeluša. —

Nezgoda Baće sa stambenim uredom.

Stambeni ured je dao Baći otkaz jer da će don Frane Bulić staviti u istoj kući pisarnu, jer da je u istoj kući stanovao Dioklecijan, Baći su dali kuću ispod Tirjuna na livu ruku, što svak zna. Marija Valerija uložila protest.

Šibenske vijesti.

Artikli

Čul sam da su se gospoda, a osobito zadarske gospogjice i šijore tuže na Bačinu novinu.

Ne razumim zašto? Jer je istina možda, jer je fakat i da je laž nebi se ljutila.

Jeli istina?

Živio Antonio Bacio Ružich!

Opet jedanput.

Puno pozdravljam zadarske signorine, i mislim da neće Prof. J. . . . . popraviti ortografiju.

x y — Chi indovina.

Pjesmica Mari Z.

Mara gleda mladoga Blažića
Niko gleda obojicu mladih.
Mara gleda, a Blažić se smije,
A Nikola srdito će mladi,
„Al negledaj moja Mare lipo
Mladog Blaža debelih mišića.
On će tebe mladu utisnuti,
Čuvaj se lipo“.

Kruh.

Došavši naš Jovela iz Splita počeo da pripovjeda o našoj vojsci; Ljudi, Salpota mi časnici u Splitu ne govore tako naški da ga potpuno može dok misli razumiti. A ne kao ovi ovdje. Sincé jedan moj Kati i Miki i prijatelji im Dariuki roče Aona šerá.
Vrolino.

PRIPOSLANO

Dragi kolega Bačo!

Molim te da uvrstiš u Tvoju mnogo štovanu novinu, ovo par redaka, na moju odgovornost.

Magarcu i farabutu

IVANU KAGAZOGATOLU.

Magarče! Nije istina da kad sam bio u Trstu da ja nisam htio platit „Kajin“ što sam razbio kad sam spavao u tvojoj sobi, naprotiv je istina da sam hotio napraviti „Kajin“ u Koncapijata i sa 2 šolda deša od preže i napraviti ga da bude kao nov; Nije istina da ja nisam platio tebi g . . . . jedno nadnicu što si me vodio po Trstu, nego je istina da sam ja tebi farabute dao za 2 dana fiorina 1.80 i više je istina da si ti lupežu i farabute jedan, imbroja meni jadnom i poštenom čoviku bez jedne ruke, (što je jedan farabut kao i ti Dotur Dolcetti onemogućuje desnu moju ruku) imbroja 20 soldi, jer je tvoja nadnica bila 85 soldi a ti prase jedno si mi uzео za dana fiorina 1.80 i ja ti poručujem da ti gledaš sebekarce a ja ću sebekarce. i da ti bude prvi i zadnji put da se smanoni pačas, jer, ću to sakramentat u redu, ti vadiš po gradu sve lazne riječi od mene, da se ja razgovaram sa nekim poštenim djevojkama u mom dućanu, k . . . . jedna znađeš li ti kada te je ovog lita zatvorila policija, što te je našla sa dvi kao i ti, a šta misliš da se nezna ovdje što ti farabute radiš, reka bi ti još, ali sa uzdržajem radi ove poštene novine, ali neka ti bude ovo. da drugi put se nepačas u poštene ljude, jer nemoj mislit da sam ti ja došao Čandro ili Linaro Skubenja, ili onaj tvoj poštenu brat.

Bilježim se sa štovanjem
IVAN PETAR MINDULO.

Materize kod Šibenika, dne 15. 4. 1938.

(Uredništvo za ovaj članak ne uzimlje odgovornost.

Ča kome fali u Šibeniku.

Renzo Š — Para za putovanje.
Palikući — Novo odijelo i cipele.
Dvije sestre izpod strane — Splitska obala, lijepi putevi i bolji kavaljeri.
Violeti G. — Un tero kapetan di terra . . .
Milan R. kod S. — A do Zadra, vjenčani darovi čvijići karakter i bolja hrana, Pivalu u Knju — malo veći nos.
Zorki od pol. Blg. — dosta pristojnosti, moždani u Borčila.
Anti Š. — Ruskinja i Zlatni Zubi.
Mići u Kalelargi — čačan više zatvora.
Toni od kupusa — vjerna žena.
Don Niko S. — Pijetom. Litricu platiše. Nerežke.
Gosp. Beppi F. Danas putuje Knin. Pogjimo sa brzim autom makar u nedilju . . . . . prosta povratak u Šibenik.
Marku trgovca — P . . . . . aprovizacija Austrijska i babica put Gorice.
Maričku S. — Ornica Sulfid, jer nema . . . . . i rakije od 24.
Redaru Banu, — da ga još jednom Toda pozdravi.
Dragi M . . . . . ferovjeru još 3000 Tal. L. Varoškom Sindaku — ribarski sudar i bosa noge . . . . .
Šjoroj Ani Pjarevoj — malo Zinzina i rurrur . . . . . za 10 Lit.
Primariá Z. treba joj . . . . .
Kranjci — od ferate skratit jezik a razi-riti kapelin.
Petrovića od Ekera — vještiju pisaricu jer ona nije za te posle.
Glišo Bilićar — povratak talijana, promjena dolara i stanari da mu plaćaju lit u lire.
Čukela Kitarović — kaga zoraš, Kitaroviću Čukela da mu pomoge razbijat tuje skatule.
Šibenskoj ferati uspostaviti odmah Orient Expres do boraje jer moram za tamo moj list prodavat, što čekaju već je doša makinjista ča vozi makinju na gas od dropa.
Šimiću — da lupi još jednu kuću prostraniju pošto mu je ona tisna za njegovu vamiliju.
Makinjisti iz Knina — bicikleta za ići na feratu.
Šjora Lira — neka dade na okolo svitú mira

Sinjnski trgovci.

Guć — do jučer veliki austrijanac, zatirać svega sada kotaraševac i dobro mu ide.
Šlišković Lujo — umirovljeni finansijski stražur, vlajo iz Ugljana kotaraševac.
Braća Čatipović — bili su sve i tonoplaš i oberostrijanci, Austrija mi napunila Mer. a sada su — jugoslaveni.
Braća Buljan — od vajakada fratarske prirepine, bili sasvim parter fala mlinu i dobroj balanci obogatiše se, sinovi se razdijelili na sve moguće stranačke, a stari kotaraševci — fanatici.
Čavčić — vlaški prodavašpona, uspjelo mu još pred rat da se obogati pogospodio se, kćerke mu stavile ščire, starija kaže da ašikuje sa oficrom talijanskim — fratarska prirepina.
Zaminović — šveicer, pred rat tonoplaš, austrijski oficir sve znanje mu se sastojalo u g . . . . . fratarska prirepina.
Džević — nije loš nego jedino . . . . .

Delonga — pokupiš lemozinu, otrerio i obogatio se, mantijaš.

(Za stvari pod ovom rubrikom uredništvo ne odgovara).

Interwuj sa o. Marunum.

Susretoh ga i lipo pozdravili, pak ga upitah: Kako Vam se dopada što je zaključila Sinjska republika? On: K . . . . . nos. Ja: Jeli pogodjena ti togrija? On: Još fali samar pak u drva. Šta misliš, ča li po Vas doći ognjeni aeroplan i što prijatelji i prijateljice na to? On: To ništa nije poznato, jer se to mehe ne mo. Od ostalog mislim, da neće biti ništa, jer se je on „prijomislilo“. Ja sam fra Ramo. Oprostite mislio sam, da je On, jer Vam puno sličí.

Ča kome fali u Splitu.

Dvojici Bogdana — bosanska Bjivovica i dobra partija.
A u Šibeniku: Zorki i Milki — dva Bogdana.

Annunzio di Commerce

DIDOT-BOTTIN

LATRANGER 1921.

pag. 1900. TIZIANO FRANCHINI

DRVODJELSKA
RADIONA POKUŠEVA

A. KEVO

SPLIT - kod Isusovaca - SPLIT

Izrađuje novo pokuštva. Ne bje sa lica pokuštva. Ima u svom skladištu izrađeno mnogo pokuštva i prodaje ga uz pokuštva. T . . . . . na „Pijaci Karara“ u mom skladištu ima u . . . . . vatih soba sa kuhinjom u većem broju. Kevo . . . . . ormara, komona kreyeta, od . . . . . koljevke za djecu, umišonika, ... šušta, štramaca, stolca, stola, ... ranih šofala, pisarskih . . . . .

20% popusta.

KVASICA

diplomirane jugoslavne ke wor . . . . . dobiva se dnevno sjeleg u sanu . . . . . cima i paketima po Kr. 70 — kg.

Braća Avanić

SPLIT.

RESTAURANT RENE-Y

KOD SV. ANJA.

Vina dobrog emog, to viškog apela, ... feka, ... — Pivovarstva . . . . . se primaju . . . . .

Svake večeri koncert

kapelnik: **IVAN KATIĆ**